

Lad os snakke om det

For ca. to år siden blev jeg kontaktet af Gunnar Stokbæk. Han kunne tænke sig, at vi var nogle AN-opererede og vent-og-se mennesker, der satte os sammen og fik en snak om forskellige ting i forbindelse med vores sygdom. Jeg og min mand Jens havde begge haft stort udbytte af at deltage i AN foreningens Generalforsamling et par gange efter min operation i foråret 2004. Det var for os begge meget dejligt, at snakke med andre, der havde været igennem hele forløbet med diverse symptomer, diagnose, operation og tiden efter operationen. Derfor sagde vi straks ja til Gunnars forslag om at mødes hjemme hos hinanden. Det er blevet til et par gange om året indtil nu.

Den første gang startede vi med en præsentationsrunde, hvor vi hver især fortalte om vores sygdomsforløb og om de gener og positive ting der var dukket op undervejs. Også de pårørende fortalte om deres oplevelse af det hele. Det har været positivt for alle der har deltaget og især for dem der ikke før har talt med andre patienter og pårørende. Her er det tilladt at tale om sygdom, men vi snakker også om mange af de gode og sjove ting, der fx kan komme ud af det, at man ikke hører så godt. Vi har fortsat med en runde, hvor vi hører, hvordan det er gået siden sidst.

Når der har været nye deltagere med, har vi kort fortalt om hver enkelts situation. De nyopererede har haft stort behov for at snakke med andre, der har været igennem noget tilsvarende. Vi kan udveksle erfaringer og de kan se, hvordan man ser ud efter to, fire eller flere år. Mange af de gener man har efter det første år, bliver ofte mindre og man kommer til at se mere "normal" ud efterhånden som der kommer gang i ansigtsmimiken. Det er jo dejligt at vide for den, der synes det er forfærdeligt med det skæve ansigt.

Både Jens og jeg har haft meget ud af vores små formiddagsmøder. For det er, hvad vi har valgt det skal være. Vi starter med kaffe og lidt brunch ved 9-10 tiden og max 2-3 timer. Man er fyldt op af de forskelliges historier og bliver det længere tid vil meget være gentagelser. Det kan varmt anbefales....

Mange hilsner fra Inger Juel Christiansen, Ribe